

הצנחנים בוכים - חיים חפר

הכותל הזה שמע הרבה תפילות
הכותל הזה ראה הרבה חומות נופלות
הכותל הזה חָשׂ ידי נשים מקוֹנְנוֹת וּפְתָקָאוֹת הַנְּתַחְבוֹת בֵּין אַבְנָיו
הכותל הזה ראה את רבי יהודה הלוי נִרְמַס לַפְּנֵי
הכותל הזה ראה קיסרים קמים וְנִמְחִים
אך הכותל לא ראה עוד צנחנים בוכים...
הכותל הזה ראה אותם עייפים וסחוטים
הכותל הזה ראה אותם פצועים ושרוטים
רצים אליו בְּהִלְמוֹת לֵב, בְּשִׂאָגוֹת וּבְשִׁתִּיקָה
ומזנקים כמטורפים בסמטאות העיר העתיקה
והם שטופי אבק וְצָרוּבֵי שַׁפְתֵּי
והם לוחשים: "אם אשכחך, אם אשכחך ירושלים"
והם קלים פִּנְשֵׁר וְעֵזִים פְּלָבִיא
והטנקים שלהם - מְרַכְּבֵת הָאֵשׁ שֶׁל אֱלֹהֵי הַנְּבִיא
והם עוברים כָּרַעַם, והם עוברים בְּזַעַם
והם זוכרים את כל השנים הנוראות
שבהן לא היה לנו אפילו כותל כדי לשפוך לפניו דמעות...
והנה הם כאן עומדים לפניו ונושמים עמוק
והנה הם כאן מביטים עליו בְּכָאֵב הַמְּתוּק
והדמעות יורדות והם מביטים זה בְּזֶה נְבוּכִים
איך זה קורה, איך זה קורה שצנחנים בוכים
איך זה קורה שהם נוגעים נרגשים בקיר
איך זה קורה שמן הַפְּכִי הם עוברים לְשִׁיר
אולי מפני שבחורים בני י"ט שנולדו עם קום הַמְּדִינָה
נושאים על גבם - אלפיים שנה...

